

maaske ikke en Gang vilde faa den læst nu.

Det ærede Medlem Hr. Zahle talte jo ganske kort, men henviste naturligt til, at han som Medlem af og Konseilspræsident for det Ministerium, hvis Minister for offentlige Arbejder havde fremsat Forslaget — det var jo næsten det samme som det nuværende —, mente at kunne slutte sig til Forslaget. Det er jo ganske naturligt. Han sagde ogsaa, at han vilde henlede Opmærksomheden paa, om det ikke var muligt at faa de store Midler ind ved at fastsætte en Værdistigningsafgift. Jeg tror, det ærede Medlem forventer sig for meget af en Værdistigningsafgift. Selvfølgelig kan man overveje den Sag — den er for Resten ogsaa blevet overvejet i tidligere Udvalg, idet de 25 pCt., som skal betales af Landbruget — og det er jo ikke Smaaapenge, der er Tale om —, ogsaa kunde paalægges som en Værdistigningsafgift. Det satte den daværende Minister for offentlige Arbejder, Hassing Jørgensen, sig meget stærkt imod. Jeg tror nu i det hele taget ikke, at han var nogen særlig Ven af Tanken om Værdistigningsafgift — det skal jeg ikke komme nærmere ind paa —, men han satte sig altsaa imod det, idet han sagde, at de 25 pCt. var en naturlig Værdistigningsafgift, der skulde betales af dem, hvis Ejendomme blev forbedret ved denne Foranstaltning, og det maa jeg ogsaa indrømme. 6 Aar efter, at Arbejdet er udført, naar man kan se, hvad der kommer ud deraf, hvilke Frugter det bærer, saa skal den Kommission, som skal nedsættes ifølge Lovforslaget, tage fat paa Vurderingen, og saa skal den bestemme, hvad hver Lodsejer skal betale. Det er vel sagtens det samme, som man altid gør ifølge vor Vandløbslovgivning, ellers vilde det jo være muligt for enhver Lodsejer at standse alle Fremskridt, men vor Vandløbslovgivning har vist Vejen til gennem Landvæsenskommissioner at kunne tvinge Mindretal. Men Folk, hvis Jorder ikke forbedres ved denne Ordning, kan man naturligvis ikke paalægge nogen Afgift, og derfor kan Sydpartiet ogsaa være ganske roligt. Har de ingen Fordel af det, og mener de endog, at de skulde have Skade af det, hvad der synes at være ganske utroligt, saa kan der aldrig blive Tale om, at de kommer til at betale noget dertil. Man har derovre fra tilbudt at betale disse store Beløb. Jeg vilde ønske, at alle ærede Medlemmer her i Tinget kendte Vesttyderne, som jeg gør det, og vidste, hvorledes de ser paa Skillingerne, saa vilde de straks være klare over og sige til sig selv: Naar de derovre vil betale Millionbeløb for at faa Sagen

i Orden, saa kan man være overbevist om, at der bagved staar Interesser, der er det værd.

Ja, saa har jeg ikke mere at sige udover at tilføje, at jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet mere paa den danske Rigsdag. Naar jeg har gjort det i Dag, er det, fordi jeg meget maatte ønske, man endelig maatte komme til et Resultat i denne Sag, meget maatte ønske det for Befolkningen derovre. Jeg tror, at naar Resultatet er slaaet fast, vil der blive Fred derovre, for saa er de gamle Stridigheder for ringe til at holdes oppe. Men jeg ønsker det ogsaa for Rigsdagens Skyld, for at den ikke Aar efter Aar, det ene Tiaar efter det andet skal beskæftige sig med dette Spørgsmaal, for det er i Virkeligheden til Skade for Rigsdagen athave et saadant gammelt Spørgsmaal liggende, som til visse Tider kan skabe Surhed og til andre Tider Ligegyldighed, og det kan aldrig blive en Pryd for Rigsdagen, at det saaledes ligger uløst hen.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Slebsager): Jeg skal først takke Ordførerne for den velvillige Modtagelse, de har givet Lovforslaget. Baade Venstres og det konservative Folkepartis Ordførere (Vanggaard og Vesterager) og Ordføreren for det radikale Venstre (Zahle) har jo taget overmaade venligt imod Forslaget, og ogsaa fra socialdemokratisk Side er der vist Forslaget Velvillie gennem Ordførerens Udtalelser; selv om jeg maaske nok kunde sige, at Kærligheden er af en lidt kølig Natur, har jeg dog det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Hauge var villig til at underkaste Lovforslaget en fuldkommen saglig Behandling.

Den foreslaaede Ordning tilsigter jo først og fremmest at tilvejebringe en for Landbruget tilfredsstillende og endelig Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord, og Ringkøbing Fjord-Kommissionen har jo i Betænkningen opgjort de med Gennemførelsen af Forslaget indvundne Fordele i landøkonomisk Henseende til et meget stort Beløb, nemlig ca. 10 Mill. Kr. Ogsaa for Fiskeriet paa Holmslands Klit er det af megen Betydning, at der træffes en Ordning, men dog maa det erkendes, saaledes som det ogsaa klart er udtalt af det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, at selv om Fiskeriinteresserne er af stor Betydning, kommer de dog set i Forhold til hele Spørgsmaalet i anden Række, og den foreslaaede Ordning byder ikke Fiskeriet fuldt saa meget, som der blev budt det gennem det Forslag, som frem-